

Dresindstolden, tillige de omtalte 3 Millioner, som nærmest skulle tjene til Indfrielse af Kreditbeviserne. Naar vi nu sammenlægge disse Indtægter, saa udkommer der et samlet Beløb af 22,330,000 Rb. Dette Beløb er altsaa, som de Herret ville se, omtrent 1,870,000 mindre end Udgiften. Jeg kan dertil føie, at jeg antager, at Udgiften paa Grund af visse særlige Love, der ville blive Rigsdagens forelagte, vil stige noget, dog ikke betydeligt, men en Forøgelse af noget over 100,000 Rb. vil der vistnok blive, og vi ville saaledes komme til det Resultat, at de paa Finantslovsforslaget opførte Indtægter ere omtrent 2 Millioner mindre end de opførte Udgifter. Nu er det altsaa Spørgsmaalet, hvorledes dette Understud skal dækkes, saaledes at der kan blive Egevegt mellem Indtægter og Udgifter. I den Henseende har jeg først et Forslag, at gjøre Thinget, som jeg håaber vil finde dets Bifald. Vi have ikke tidligere ret været vant til at tage et Hensyn ved Balancen, som jeg dog tror har en ikke ganske ringe Betydning, navnlig efterat Kassebeholdningen ialfald ikke er langstaa at have naat den Størrelse, man maa anse for nødvendig til Bestrielsen af den daglige Finants-husholdning. Sagen er nemlig den, at naar Finantsaaret er afsluttet, bør dets Saldo, det vil altsaa sige, det Overskud, der maatte være af Indtægten over Udgiften eller i modsat Tilfælde det Overskud, der maatte være af Udgiften over Indtægten, komme i Berøring ved Overslaget for det næstfølgende Finantsaar. Dette er en Regel, som jeg tror i det Hele er meget hensigtsmæssig og meget praktisk ved et saadant Finantsvæsen som vort. Jeg mener altsaa, at man, hvergang man undersøger sin Balance for det følgende Finantsaar, bør som et væsentligt Element i Undersøgelsen optage det Spørgsmaal, om vi i det sidst afsluttede Finantsaar have havt et Overskud eller et Understud. Statsregnskabet er afsluttet og trykt ombdelt til de ærede Medlemmer, og af den Balance, som er fremskillet i dette, ville Thingets ærede Medlemmer se, at det afvigte Finantsaar har været afsluttet med et Overskud af 1,500,000 Rb. Men, mine Herrer, det vilde dog være meget urigtigt, om man vilde

tro, at man kunde tage Hede dette Beløb til Indtægt for det følgende Finantsaar, thi af hvad jeg nylig sagde, vil det fremgaa for Dem, at et Beløb af 900,000 Rb. bestaar i Kreditbeviser, som ikke ere udsendte; disse have altsaa hidtil ligget, om jeg saa maa sige, uden Anvendelse og bør altsaa ikke betragtes som en virkelig Indtægt. Men selv om vi trække dem fra i dette Overskud, bliver der dog et Beløb af 600,000 Rb. tilbage, og det forekommer mig at være i sin Orden, at et saadant Beløb bliver regnet til gode for det følgende Finantsaar. Derfor finder jeg, at vi fuldt vel kunne forsvare ved vor Overbetelse af hvorledes vi skulle skaffe Egevegt mellem Indtægter og Udgifter, at drage dette Beløb af 600,000 Rb. fra den Underbalance, som ellers vilde komme tilstede; trække vi altsaa disse 600,000 Rb. fra de 2,000,000 Rb., jeg nys nævnte, bliver der et Beløb af 1,400,000 Rb. tilbage, og det er dette Beløb, der bliver Spørgsmaal om at dække ved Skat, hvormed jeg skal tillade mig at fremlægge et særligt Forslag.

Inden jeg slutter, maa jeg endnu omtale, at der er gjort nogle formelle Forandringer i Finantsloven i Overensstemmelse med de Differer, som bleve udtalte under sidste Samling fra Finantsudvalgets Side, og som jeg ikke har mindste Tvivl om bleve godkjendte af Thinget, skjøndt formelig Afstemning ikke fandt Sted. Det ene gik ud paa, at man kunde udsønde i særegne Paragrafer, hvad man kaldte overordentlige Indtægter og overordentlige Udgifter. Ordet „overordentlige“ har jeg ikke bevaret, thi det vil erindres, at vi allerede have dette Ord i Brug, og mange af disse Indtægter og Udgifter, som Taler her er om, kunne egentlig ikke kaldes overordentlige. Men jeg har søgt at trænge ind i, hvad der var Finantsudvalgets egentlige Tanke, som jeg ogsaa tror kom frem allerede under Forhåndlingen derom, og at fyldestgjøre det, som efter min Opfattelse har været Tanken, nemlig at man ønsker sammendraget i særegne Paragrafer paa den ene Side de Indtægter, som flyde ind i Statskassen derigjennem, at man enten afhænder Eiendomme eller stifter Gjæld og saaledes angriber sin Kapital, og paa den